

ПРИСЪДА

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ,
112-и състав, в публично заседание на дванадесети октомври, през две хиляди и
двадесета година, в състав:

Председател: НИКОЛАЙ УРУМОВ

Съдебни заседатели: 1. Татяна Пазийска

2. Цветко Димитров

при участието на секретаря Г. . . . . като разгледа докладваното от
съдията НОХД № 9030 по описа за 2017 година, въз основа на закона и
доказателствата по делото,

ПРИСЪДИ:

ПРИЗНАВА подсъдимата Т. . . . . Ва. . . . . С. . . . ., с
ЕГН . . . . . родена на . . . . . г. в гр. Б. . . . . У
. . . . . гражданин, със средно образование, разведена, неосъждана,
за **ВИНОВНА** в това, че:

1. На 30.06.2012 г., на неустановено място в гр. С. . . . ., набрала
лицето Н. . . . . М. . . . . И. . . . . с ЕГН . . . . . и я приела -
първоначално - за периода от 30.06.2012 г. до 10.11.2012 г., в неустановен
апартамент в ж.к. . . . ., ул. . . . . бл. . . . ., вх. . . . ., ет. . . . . и впоследствие в
ж.к. . . . ., бл. . . . ., вх. . . . . ет. . . . . ап. № . . . . . - за периода от 12.01.2013 г. до
10.05.2013 г., с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи,
орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез
обещаване на облаги - Т. . . . . С. . . . . е обещала на Н. . . . . Ив. . . . . да
получава облага, изразяваща се в половината парична сума от 60 лв. за всеки
час, както и половината парична сума от 40 лв. за всеки половин час, за всяка
извършена сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. с
ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр.
1, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, я **ОСЪЖДА** на наказание
„лишаване от свобода“ за срок от две години, както и на наказание „глоба“ в
размер на 7000 лева и я **ОПРАВДАВА** по първоначалното обвинение деянието
да е извършено чрез получаване на облаги.

2. На неустановена дата в началото на месец ноември на 2012 г. в гр.
С. . . . . ж.к. . . . . бл. . . . . вх. . . . . ет. . . . . в апартамент № . . . . . е набрала
лицето М. . . . . М. . . . . Д. . . . . с ЕГН . . . . . и я е приела в
същото жилище, с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични
масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е

243

извършено чрез обещаване на облаги - Т. Ст. е обещала на М. Д. да получава облага, изразяваща се в половината парична сума от 60 лв. за всеки час, както и половината парична сума от 40 лв. за всеки половин час, за всяка извършена сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, я **ОСЪЖДА** на наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години, както и на наказание „глоба“ в размер на 7000 лева и я **ОПРАВДАВА** по първоначалното обвинение деянието да е извършено чрез получаване на облаги.

3. На неустановена дата през месец ноември 2012 г. на неустановено място в гр. С. набрала лицето Н. А. Пр. с ЕГН , и я е приела в гр. С. ж.к. , бл. вх. ет. в ап. № с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т. Ст. обещала на Н. Пр. да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час за всяка извършена сексуална услуга, както и половината парична сума от 80 лв. за час и половината парична сума от 60 лв. за половин час за нестандартен секс /анален секс/ - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, я **ОСЪЖДА** на наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години, както и на наказание „глоба“ в размер на 7000 лева и я **ОПРАВДАВА** по първоначалното обвинение деянието да е извършено чрез получаване на облаги.

4. На 09.05.2013 г., в гр. С. , ул. , пред магазин „Европа“ набрала лицето М. В. Ас. с ЕГН , и я е приела в гр. С. ж.к. , бл. , вх. , ет. в ап. № , с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т. Ст. обещала на М. Ас. да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час и половината парична сума от 40 лв. за половин час за всяка извършена сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК, поради което и на основание чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, я **ОСЪЖДА** на наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години, както и на наказание „глоба“ в размер на 7000 лева.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 23, ал. 1 от НК, едно общо наказание на подсъдимата Т. Ст. (със снета по делото самоличност) и ѝ налага най-тежкото от тях, а именно „лишаване от свобода“ за срок от две години“.

ПРИСЪЕДИНЯВА към определеното общо най-тежко наказание и наказанието глоба в размер на 7000 лева, на основание чл. 23, ал. 3 от НК.

ОТЛАГА изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от четири години, считано от влизане на присъдата в сила, на основание чл. 66, ал. 1 от НК.

ОСЪЖДА подсъдимата Т: Вл   Ст   /със
снета по делото самоличност/, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК да заплати по сметка на СДВР сумата от 245,74 лева, представляваща разноски по делото, сторени в хода на досъдебната фаза на процеса.

ОСЪЖДА подсъдимата Т   Вл   Ст   /със
снета по делото самоличност/, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК да заплати по сметка на СРС сумата от 90 лева, представляваща разноски по делото, сторени в хода на съдебното следствие.

Присъдата подлежи на обжалване и протестиране в 15-дневен срок от днес пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ:

МОТИВИ

към присъда по НОХД № 9030/2020 г. по описа на 112-и състав на СРС.

Софийска районна прокуратура (СРП) е внесла обвинителен акт против
Т: Р С с ЕГН _____ родена на _____ г. в гр. Б _____, У _____ гражданин, със средно образование, разведена, неосъждана, за това, че:

1. На 30.06.2012 г. на неустановено място в гр. С _____, набрала лицето Н М И _____, с ЕГН _____ и първоначално я е приела до 10.05.2013 г. в неустановен апартамент в ж.к. _____, ул. _____, бл. _____ вх. _____, ет. _____ /за периода от 30.06.2012 г. до 10.11.2012 г./ и впоследствие в ж.к. _____, бл. _____ вх. _____, ет. _____ ап. № _____ /за периода от 12.01.2013 г. до 10.05.2013 г./, с цел да бъде използвана за развратни действия/еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги - Т С _____ е обещала на св. Н И _____ да получава облага-половината парична сума от 60 лв. за час и половината парична сума от 40 лв. за половин час за всяка извършена сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, вр. с ал. 1, пр.1 и пр. 4 от НК;

2. На неустановена дата в началото на месец ноември на 2012 г. в гр. С _____, ж.к. _____, бл. _____, вх. _____, ет. _____, в ап. № _____ е набрала лицето М М Д _____, с ЕГН _____ и я е приела до 10.05.2013 г. в гр. С _____, ж.к. _____, бл. _____, вх. _____, т. _____ в ап. № _____, с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/ с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги - Т С _____ е обещала на св. М Д _____ да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час и половината парична сума от 40 лв. за половин час за всяка извършена сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК;

3. На неустановена дата през месец ноември 2012 г. на неустановено място в гр. С _____ набрала лицето Н А П _____ с ЕГН _____, и я е приела до 10.05.2013 г. в гр. С _____ ж.к. _____, бл. _____ вх. _____, ет. _____, в ап. № _____, с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване и получаване на облаги - Т С _____ е обещала на св. Н П _____ да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час за всяка извършена сексуална услуга, както и половината парична сума от 80 лв. за час и половината парична сума от 60 лв. за половин час за нестандартен секс /анален секс/ - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от НК и

4. На 09.05.2013 г., около 11:00 ч. в гр. С _____ ул. _____ пред магазин „Европа“ набрала лицето М В А _____ с ЕГН _____

и я е приела до 10.05.2013 г. в гр. С , ж.к. , блок
вх. , ет. , в ап. № с цел да бъде използвана за развратни действия
/еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието
е извършено чрез обещаване на облаги - Т Ст е обещала на св.
М А да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час
и половината парична сума от 40 лв. за половин час за всяка извършена
сексуална услуга - престъпление по чл. 159а, ал. 2, т. 6, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 4 от
НК.

В съдебно заседание представителят на държавното обвинение – прокурор
Валентин Филипов, иска от съдебния състав да признае подсъдимата за ~~виновна~~
по повдигнатото обвинение, като намира, че последното било доказано от
обективна и субективна страна по безспорен начин. Намира, че наказанието,
което следва да се наложи на подсъдимата, е три години „лишаване от свобода“,
чието изпълнение да се отложи с 5 годишен изпитателен срок, на основание чл.
66, ал. 1 от НК, както и наказание „глоба“ в размер на 10 000 лева.

Защитникът на подсъдимата – адв. Д П , иска от съдебния
състав да постанови оправдателен съдебен акт. Същата сочи, че по делото не
били събрани доказателства за извършено от подсъдимата престъпление.
Напротив, защитата твърди, че свидетелските показания сочели, че
подсъдимата не е извършила нито набиране, нито приемане, по смисъла на чл.
159а от НК. На следващо място, адвокат П сочи, че от доказателствената
съвкупност се достига до извод, че подсъдимата не била посредничала ~~на~~ нито
една от останалите жени при извършването на тяхната дейност по предоставяне
на сексуални услуги, нито пък се е облагодетелствала по някакъв начин от
тяхната дейност. Исква от съда оправдаването на подзащитната й.

Подсъдимата Ст се придържа към заявеното от защитата. В
последната си дума подсъдимата моли да не бъде осъждана.

Съдът като прецени събраните по делото гласни доказателствени
средства, писмените доказателства, доводите и възраженията на
страните, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Подсъдимата Т Вл Ст с ЕГН , е
родена на г. в гр. Б У ,
гражданин, със средно образование, разведена, неосъждана.

Независимо от украинския произход на подсъдимата, същата е заявила
пред съдебния състав изрично, че не желае превод на майчиния й език, защото
от 17 години живее в Република България и владее български език, поради
което няма нужда от превод. По тази причина, съдът намери, че не се налага
използването на преводач за гарантиране правото на защита и на справедлив
процес на подсъдимата Т Ст.

Подсъдимата Т Ст се омъжила за български гражданин,
през 1995 г., с когото живеела в гр. Т и от когото имала две деца.
Отношенията между двамата не се развили добре и вследствие на упражнявано
домашно насилие, Ст напуснала съпруга и децата си. Същата
пристигнала да живее в гр. С , като не могла да си намери работа, от която
да получава доходи, поради което започнала да предлага секс услуги срещу

заплащане. Първото място, където тя предлагала този тип услуги било на ул. _____ в гр. С _____. Откъдето научила и начина, по който се регистрират обяви във вестниците и как се осъществяват контактите с клиенти. След известно време Ст _____ напуснала по своя воля и започнала да работи в апартамент в ж.к. _____, находящ се на ул. _____, в бл. _____ вх. _____ ет. _____. Същата използвала псевдоними в работата си и те били „И _____“ и „М: _____“.

Т _____ Ст _____ не искала да предоставя сама сексуални услуги, тъй като се случвали инциденти, а именно клиенти заплашвали момичета с оръжия, не плащали сумите и т.н., поради което решила да си намери колежки за работа, за да се чувства сигурна.

Така, през месец юни 2012 г. С _____ публикувала обява във вестник „Позвънете“, в която се казвало, че търси колежки за работа – за масажистки услуги. На тази обява се обадила свидетелката Н _____ Ив _____, след което си уговорила среща с подсъдимата в жилище в ж.к. _____, на ул. _____, в бл. _____ вх. _____, ет. _____. Пристигайки там, Ив _____ разговаряла с подсъдимата Ст _____, а последната ѝ обяснила, че в това жилище се извършвали масажи и секс услуги срещу заплащане, които включвали стандартен и нестандартен секс, като за стандартен секс се заплащали 40 лева за половин час и 60 лева за един час. Ст _____ обяснила на Ив _____, че половината от изкараните пари, ще следва да отдели и да ѝ предава, защото тези средства се събирали от всички момичета, които работили в апартамента и с тях се покривали всички общи разходи – за наем, за презервативи, обяви във вестниците, препарати, салфетки, ток, вода и т.н. Останалите пари Ив _____ щяла да взема за себе си. Подсъдимата ѝ обяснила още, че всяко момиче, което работи в апартамента, има собствена обява във вестници и електронни сайтове, в която е посочен телефон и има снимка, като сама преценявала и какви да са извършените от нея услуги. Тези обяви се заплащали от отделяните средства от всички работещи. Освен това всяко момиче имало по един или два мобилни телефона, на които отговаряло. Подсъдимата убедила свидетелката Ив: _____ и тя се съгласила с условията, които ѝ били обявени от Ст _____, и се съгласила доброволно да започне работа в процесния апартамент като предоставя секс услуги срещу заплащане при посочените по-горе тарифи. Ст _____ я приела, след което Н _____ Ив _____ започнала да прави масажи и да предоставя секс услуги в посочения апартамент, като работила няколко месеца, след което решила да прекрати дейността си на 10.11.2012 г.

Междувременно, Ст _____ решила да смени мястото, в което предоставя секс услуги и решила да наеме апартамент в ж.к. _____, бл. _____, вх. _____ ет. _____ ап. _____. Този апартамент бил собственост на свидетеля Й _____ М _____, но последната упълномощила дъщеря си М _____ Ив: _____ да сключи договор за наем. При огледа на жилището свидетелката М _____ И _____ се легитимираща като наемодателя, а подсъдимата Ст _____ била в жилището с още едно лице от женски пол, установено като Г _____ Бр _____ като представила същата за своя дъщеря и заявила, че тя ще подпише договора за наема. Ив _____ не се усъмнила в думите на Ст _____ и се съгласила да подпише договор с Г _____ Бр _____ в качеството ѝ на наемател. Така, на 21.11.2012 г. договорът бил подписан, а жилището било предоставено на

наемателя веднага. Уговорената цена за наем на имота била 450 лева месечно, които наемодателите (Й М. и М И. – в зависимост коя е имала възможност да отиде) са получавали на място в имота на съответното число за заплащането му, при наличие на предварителна уговорка между тях и Ст . Последната винаги заплащала наема лично, защото само тя от работещите по-късно в апартамент, е познавала наемодателя.

След преместването си, Ст започнала отново дейността си по предоставяне на секс услуги в ~~настотното~~ жилище.

Междувременно, свидетелката Н Пр видяла публикувана обява във вестник „Позвънете“, че се търси „колежка за работа“, за масажистка, след което решила да се обади на оставения телефон за връзка и по този начин се свързала с подсъдимата Т Ст . Последната ѝ определила среща в жилището в ж.к. , бл. вх. , ап. на която Пр отишла. Там се запознала с подсъдимата, която ѝ заявила, че в жилището се извършват масажи и сексуални услуги срещу заплащане. Обяснила ѝ, че тарифата за стандартен секс е 60 лева за един час и 40 лева за половин час, а за нестандартен секс – 80 лева за един час и 60 лева за половин час, след което ѝ заявила, че ще получава ~~облага~~ от тази дейност в размер на половината от парите, които клиентите ~~заплащат~~, които ще ги остават за самата нея (за Пр , а другата половина следвало да ѝ предава, тъй като с тези пари следвало да се заплащат ~~нема~~ в апартамент, разходите по публикуване на обяви на всяко момиче, както и да се закупуват консумативи – салфетки, презервативи, препарати за почистване и т.н. Обяснила ѝ още, че работното време на всички момичета е от 09:00 часа сутринта до 21:00 часа вечерта. Ст и заявила още, че всяко момиче, което работи в апартамент, има собствена обява във вестници и електронни сайтове (сайта „Базар БГ“, в сектор „Адам и Ева“), в която е посочен телефон и има снимка, като тя сама преценявала и какви да са извършените от нея услуги. Тези обяви се заплащали от отделяните средства от всички работещи. Освен това всяко момиче имало по един или два мобилни телефона, на които отговаряло. Подсъдимата убедила да работи с нея и свидетелката Пр се съгласила с условията, които ѝ били обявени от Ст и се съгласила доброволно да започне работа в процесния апартамент като предоставя секс услуги срещу заплащане при посочените по-горе тарифи. Ст приела, след което Пр започнала да прави масажи и да предоставя секс услуги в посочения апартамент. Тя също използвала псевдоними при упражняване на тази дейност, които били „М “ и „Н “. Пр получавала половината от заработените пари, а другата половина предавала на С . гуред първоначалната уговорка между тях.

Същевременно, в началото на месец ноември 2012 г. свидетелката М Д се обадила на Н Пр с която се познавали отпреди, и я попитала дали работи още като проститутка и къде. Тя ѝ отговорила положително, след което ѝ казала адреса на жилището в ж.к. Д . отишла на място и се срещнала с подсъдимата Ст , която ѝ заявила, че те работят самостоятелно и нямат човек, който да ги ръководи. Подсъдимата отново заявила на Д , че са условията,

при които всички работят - че в това жилище се извършвали масажи и секс услуги срещу заплащане, които включвали стандартен и нестандартен секс, като за стандартен секс се заплащали от клиентите 40 лева за половин час и 60 лева за един час. Ст. Д. А. обяснила на М. Д. че половината от изкараните пари, ще следва да отдели и да ѝ предава, защото тези средства се събирали от всички момичета, които работили в апартамента и с тях се покривали всички общи разходи - за наем, за презервативи, обяви във вестниците, препарати, салфетки, ток, вода и т.н. Останалите пари, под формата на облага, Д. А. щяла да взема за себе си. Подсъдимата ѝ обяснила още, че всяко момиче, което работи в апартамента, има собствена обява във вестници и електронни сайтове, в която е посочен телефон и има снимка, като сама преценявала и какви да са извършените от нея услуги. Тези обяви се заплащали от отделните средства от всички работещи. Освен това всяко момиче имало по един или два мобилни телефона, на които отговаряло. Свидетелката Д. А. също била убедена от подсъдимата да започне работа заедно с нея и се съгласила с условията, които ѝ били обявени от Ст. Д. А. и се съгласила доброволно да започне работа в процесния апартамент като предоставя секс услуги срещу заплащане при посочените по-горе тарифи. Ст. Д. А. я приела, след което тя започнала да прави масажи и да предоставя секс услуги в посочения апартамент от месец ноември 2012 г. псевдонимът, с който работила Д. А. бил „М.“.

В началото на месец януари 2013 г. свидетелката Н. Ив. решила отново да започне да предоставя сексуални услуги срещу заплащане и се свързала с Т. Ст. Последната ѝ заявила, че работи в апартамент в ж.к. „Бл.“, вх. „Вх.“, ет. „Ет.“, ап. „Ап.“, след което Ив. отишла на адреса и Ст. ѝ обяснила условията, при които се работи там, които на Ив. били известни от предишната ѝ съвместна работа със С. неустановения апартамент в ж.к. „Бл.“, на ул. „Ул.“. Ив. заявила желание да започне отново работа и Ст. я приела в новонаетия апартамент. В жилището в ж.к. „Бл.“ Ив. предоставяла сексуални услуги до 10.05.2013 г.

През месец май 2013 г. свидетелката М. Ас. била в трудно финансово положение, поради което решила, че ще започне да се занимава с предоставяне на сексуални услуги срещу заплащане. На 08.05.2013 г. тя видяла обявата във вестник „Позвънете“ и се обадила на посочения телефон за връзка, на който отговорила Т. Ст. и двете се разбрали на другия ден да се срещнат пред магазин „Европа“ в ж.к. „Бл.“, за да поговорят. Така, на 09.05.2013 г. двете се срещнали на посоченото място и отишли в апартамента в бл. „Бл.“ в същия жилищен комплекс. Там били още Н. Ив. М. Д. А. и Н. Пр. Ст. обяснила какви са условията, при които работят всички момичета, като казала на Ас. че в това жилище се извършвали масажи и секс услуги срещу заплащане, които включвали стандартен и нестандартен секс, като за стандартен секс се заплащали от клиентите 40 лева за половин час и 60 лева за един час. Ст. обяснила на М. Ас. че половината от изкараните пари, ще следва да отдели и да ѝ предава, защото тези средства се събирали от всички момичета, които

карта памет на същия, 10 броя мобилни телефони, подробно индивидуализирани в протокола с марка, модел и ИМЕЙ номер са иззети от кухнята на жилището, 2 броя мобилни телефони са иззети от перваза на прозореца на терасата на кухнята, от масата в кухнята са иззети още четири мобилни телефона. От кухненската маса са иззети и един брой тетрадка и един брой малък бележник, договори за наем и фактури за сметки.

При извършеното претърсване са направени и фотоснимки, обективирани във фотоалбум, неразделна част от протокола за претърсване – л. 93-101 от том 1 на ДП.

От заключението на графическата експертиза, извършена в досъдебната фаза, е установено, че текстовете, изписани в намерената тетрадка и малък бележник са изписани от подсъдимата Т С

От заключението на техническата експертиза, имала за задача да установи съдържанието на картата памет на фотоапарата и на една от картите памет – „Нокиа“, обозначени условни като обекти с № 1 и № 2, които са намерени при претърсването на жилището в ж.к. се установява, че в картата памет на фотоапарата са намерени снимки, на които се виждат изображения на жени, на повечето от които не се виждат лицата, а снимките акцентират върху формите на тялото – гърди, задни части, бедра, които са направени с процесния фотоапарат. В процесната карта памет са намерени множество снимки, които не са на нито едно от лицата, имащи някаква процесуална роля в процесното дело, а представляват професионално изготвени кадри, които вероятно са свалени от интернет пространството, както и три снимки, на които се вижда жена с голи гърди, които държи в ръце, с праметната коса пред лицето, поради което то не се вижда (на две от тях), както и една на която се вижда гола жена застанала с лице към стена, а голите ѝ седалищни части и краката ѝ се виждат ясно.

От протоколите, отразяващи използването на специалните разузнавателни средства по делото се установява, че действително в процесното жилище в ж.к. са извършвани сексуални услуги срещу заплащане. От тези разговори по телефона. Надлежно обективирани в протоколи, ясно се вижда, че са се обаждали различни мъже, които са е интересували за условия, цени вид на предлаганите сексуални услуги, задоволяване на различни техни фетиши и т.н. макар записаните разговори да нямат отношение към установяване на набирането или приемането на която и да е от четирите пострадали, то те все пак имат значение за установяване на обективната истина по делото, защото в действителност изясняват осъществяваните дейности в апартамента, т.е. доказват извършването на развратните действия от „работещите“ в апартамента жени.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, доказателствени средства, специалните разузнавателни средства, способите за доказване и веществените доказателства, а именно:

- Гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите: Н Пр , М Ас и Н Ъв дадени пред съдебния състав и тези, дадени пред съдия в ДП; показанията на свидетеля М: Д дадени пред съдия в досъдебната фаза на процеса, показанията на

свидетелите Б Лг дадени пред съда и тези от ДП, на Б М дадени пред съдебния състав, на В: К - дадени пред органите на ДП, показанията на свидетелите Й М и М лв: , както и от обясненията на подсъдимата, дадени пред съдебния състав в хода на съдебното следствие;

- Писмени доказателствени средства – протоколът за претърсване и изземване, осъществено в жилището в ж.к. , ведно с албума към него; протоколите от експлоатираните специални разузнавателни средства, находящи се в отделен том на ДП, маркиран с гриф „секретно“;

- Способите за доказване – заключенията на графическата и на техническата експертиза;

- Писмени доказателства – договорът за наем на жилището в ж.к. , справките от Агенцията по вписванията, справките от мобилните оператори за собствеността на телефоните, намерени в жилището на Ст както и на СИМ картите, които също са намерени при претърсването, включително и за комуникациите, които са осъществени през тях, както и останалите доказателства, прочетени и приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от НПК;

- Веществените доказателства - множество СИМ карти, презервативи, пенис колани, изкуствени пениси, кожена пръчка с ресни, наподобяваща камшик, един брой белезници, един брой фотоапарат, ведно с карта памет на същия, 16 броя мобилни телефони, подробно индивидуализирани в протокола с марка, модел и ИМЕЙ номер, един брой тетрадка и един брой малък бележник, договори за наем и фактури за сметки.

По отношение на показанията на свидетеля Н лв: съдебният състав счита, че свидетелката при разпита си на съдебното следствие имаше спомени за събитията, но бяха налице или липса на спомен или противоречия за отделни елементи с показанията, дадени пред съдия по време на ДП. Съдът намира, че следва да кредитира показанията на свидетеля Н Иг дадени на пред съдия на досъдебното производство, защото противоречията и липсата на спомен са обясними с изминалия период от няколко години между събитията и свидетелстването пред съдебния състав. От друга страна, следва да се отбележи, че самата свидетелка потвърди заявеното на досъдебната фаза, а заявеното тогава е логично и последователно, не са налице вътрешни противоречия, нито противоречия с останалия доказателствен материал. Следва да се отбележи, че показанията на Иг са подкрепени от тези на Пр на Д: и на Ас , от обясненията на подсъдимата, както и от останалия доказателствен материал по делото. Ето защо, съдът ги дарява с доверие напълно.

Заявеното пред съдия на ДП от Н Пр съдът също намира за убедително и последователно, като съображенията за кредитиране на нейните показания от досъдебното производство са идентични с тези за Н Ив: А заявеното от Пр на ДП е логично, непротиворечив е разказът на свидетеля за водените разговори с подсъдимата, относно условията, при които е набрана и приета от същата, както и за цялостните събития, които са се осъществявали в апартамента в ж.к. . Нейният разказ е

подкрепен и от показанията на Ив А и Д, както и от обясненията на подсъдимата и останалия доказателствен материал по делото.

М А също свидетелства пред съдебния състав, но също нямаше ясен спомен за всички подробности, за които е свидетелствала на досъдебното производство пред съдебен състав. Тази липса на спомен наложи приобщаването на свидетелските показания на А по реда на чл. 281, ал. 1, т. 2, пр. 2 от НПК, дадени пред съдия на ДП, като след прочитането им свидетелят потвърди изрично тяхната достоверност, а съдът ги намира за правдиви, тъй като са подкрепени от останалите свидетелски показания и от подсъдимата в нейните обяснения.

Свидетелят М Д не бе открита, за да бъде разпитана от съдебния състав, въпреки едногодишните усилия по издирването ѝ, чрез призоваването на всички възможни адреси, изискани справки за телефонни номера, пътувания в чужбина и призоваване чрез роднините. Единственото, което се установи за нея, е, че се намира в чужбина и не може да се установи на какъв адрес. Тази невъзможност за непосредствен разпит на свидетеля от съдебния състав бе преодоляна чрез използването на процесуалния инструмент, визиран в чл. 281, ал. 1, т. 4, пр. 1 от НПК и така бе приобщен към доказателствения материал разпитът на свидетеля, извършен пред съдия от първоинстанционния съд на досъдебната фаза на процеса. Съдът намира, че този разпит дава достатъчно пълна картина за начина, по който е набрана и приета Д от страна на подсъдимата Ст от него се установяват времето и мястото на престъпното посегателство. От друга страна, този разпит е в унисон с показанията на останалите три свидетелки, работили като проститутки – П И и А. Ето защо, съдът кредитира заявеното от свидетеля изцяло.

Изобщо, по делото не е налице противоречив доказателствен материал досежно това как са набрани от подсъдимата всичките четири момичета – Пр Ие Д и Ас, кои момичета са работили в апартамента в както и при какви финансови условия и как точно са предоставяни услугите – организирането на целия процес по пускане на обяви в електронни сайтове и вестници, както и контактуването с клиентите, заплащането на сексуалните услуги, предаването на половината пари с цел да се покриват общите разходи и т.н. Показанията на четирите свидетелки са в пълен унисон и с обясненията на самата подсъдима, като по безспорен начин е изяснен механизмът, по който момичетата са набрани от Ст, както и причините, поради които е извършено това набиране и съответно приемането. От обясненията на Ст е вижда, че тя е търсила „колежки“ по две причини – първо с цел да се делят разходите и второ – да не е сама от съображения за сигурност. Тези мотиви на Ст обаче не изключват престъпния характер на извършените деяния, защото законът не прави разграничение по отношение престъпния характер на деянията в зависимост от мотивите за тяхното осъществяване, щом жертвите на трафика на хора се набират и приемат с цел извършването на развратни действия.

Доказателствената съвкупност категорично очертава механизма на извършване на деянието – набирането на момичетата е станало посредством

обява във вестник и след личен разговор с подсъдимата на всяка една от тях, след като тя лично ги е запознала с условията и тарифите, при които се извършват сексуалните услуги, както и че половината от получените пари следва да се отделият за общите разходи. Тези действия на Ст^Г безспорно представляват „набиране“ по смисъла на закона, защото именно след тях и заради тях е започнало предоставянето на сексуалните услуги срещу заплащане от страна на Д^Г , Ас^Г , Ив^Г и Пр^Г . Тук следва да се отбележи, че съгласието на жертвите на трафика на хора, в случая на четирите свидетелки: Ив^Г , Ас^Г , Д^Г и П^Г , е без всякакво значение за съставомерността на престъплението, защото самият наказателен закон е посочил, че деянието е престъпно **въпреки** тяхното съгласие. Т.е. доброволното предоставяне на сексуални услуги от посочените четири свидетелки няма никакво значение за престъпния характер на извършеното от подсъдимата.

Показанията на свидетеля Б^Г Л^Г съдът намира за достоверни и ги дарява с вяра. Този свидетел е **незаинтересуван** от изхода на делото и неговите показания реално не съдържат сведения за набирането и приемането, за които е обвинена подсъдимата. Те **обаче имат** значение, защото от тях се установява от още един източник, че в това жилище действително са се осъществявали такива развратни действия, както и начинът, по който е организирана цялата дейност на момичетата. Тъй като Л^Г имаше липса на спомен, дължаща се на изминалия период от време от събитията до разпита му в съда, съдът намери, че следва да преодолее тези празноти в показанията му чрез прочитане на дадените на ДП гласни доказателствени средства от този свидетел. Според този състав те са достоверни и следва да бъдат изцяло кредитирани, тъй като тогава свидетелят е имал непосредствен спомен за случката и заявеното е логично и **непротиворечиво**. Доколкото по делото няма доказателства, които да опровергават твърденията на този свидетел, който всъщност е бил в ролята на „клиент“ и от първо лице има възприятия за фактите, за които свидетелства, то съдът намира, че следва да му даде вяра изцяло.

Съдът намира, че показанията на свидетелите Й^Г М^Г (собственик на жилището в ж.к.) и на нейната дъщеря М^Г Ив^Г са относими към предмета на делото и от тях се установява точният начин, по който апартаментът е отдаден под наем, кой е плащал наемната цена, кой е наел жилището и защо самият договор не е подписан точно от подсъдимата, макар тя да е преговаряла за фактическото наемане на апартаментата и фактически да е наела жилището, макар договорът да е подписан от лице с имена Г^Г Б^Г като наемател. Свидетелката М^Г Ив^Г , която е отдала апартаментата на майка си под наем, категорично заяви, че при огледа на място са били подсъдимата и още едно момиче, което е представено като дъщеря на Ст^Г и тя е изявила желание да подпише договора. Тези факти не са отречени от нито един свидетел или опровергани от което и да е писмено доказателство или доказателствено средство, поради което съдът намира, че показанията на двете свидетелки са правдиви и пресъздават обективната истина. Ето защо им дава вяра изцяло.

По отношение на показанията на свидетелите М₁ М₂ и А П то съдът намира, че те са неотнормими към предмета на делото, защото тези лица са били поемни лица при извършено претърсване в апартамент в ж.к. , а това претърсване няма нищо общо с процесното обвинение и не касае нито едно от двете места, където С₁ и четирите свидетелки са предоставяли сексуални услуги срещу заплащане. Ето защо, показанията на тези свидетели следва да бъдат изключени от доказателствената съвкупност по делото, както и протоколът за извършено претърсване и изземване във въпросното жилище в ж.к.

Обясненията на подсъдимата следва винаги да се преценяват в светлината на два аспекта, а именно като средство за защита от една страна и като доказателствено средство – от друга. Съдът намира, че обясненията на Т Ст са достоверни. По съществуващото си те за абсолютно потвърждение на фактите, изложени от свидетелите Д , Ив , Ас и Пр Подсъдимата не отрича, че е пустила обявата за набиране на колежки, не отрича пускането на обявите, предоставянето на сексуалните услуги от нея и от свидетелите Н. Иг , Н. Пр , М₁ Д и М. Ас. Същата също потвърждава изложеното от свидетелите, че те са ѝ предоставяли половината от получените пари от предоставянето на сексуалните услуги срещу заплащане, с цел да се плати наем, консумативи, обяви и т.н., както и че останалата част от парите – другата половина, е оставала за съответното момиче, предоставило такава услуга. Единственото обстоятелство, за което съдът не ѝ дава вяра е твърдението, че подсъдимата не е наела апартамента фактически, а ѝ е бил предоставен от Е , след като тя сключила договора. Съдът намира, че от показанията на М Ив безспорно е установено кой точно е наел апартамента - подсъдимата, а самият факт, че юридически наемният договор е подписан с лице, посочено от действителния наемател, не означава, че то не владее по силата на наемното правоотношение процесния имот. Нещо повече, от показанията и на Й М₁ се установява, че именно Ст е владеела имота и е плащала наема всеки месец и с нея се е уговаряла кога да иде да си получи парите за наема. Ето защо, съдът намира, че лицето Г Бр е използвана като подставено лице при сключването на договора за наем, а имотът след сключване на договора се е владеел именно от подсъдимата. В останалата им част обясненията на подсъдимата са логични и последователни и не противоречат на доказателствените материали, поради което съдът ги кредитира като достоверно гласно доказателствено средство.

Съдебният състав счита, че извършеното претърсване и изземване е сторено по всички правила на процесуалния закон. Присъствали са поемни лица през цялото време, те лично са възприели извършените действия от полицейските служители, съставен е протокол, в който надлежно и подробно са индивидуализирани намерените и иззети като относими към предмета на делото веществени доказателства. Съставеният протокол отразява извършените действия обективно, а от друга страна същият съдържа всички изискуеми от закона реквизити. Ето защо, протоколът от извършеното действие по

претърсване и изземване е годно писмено доказателствено средство и съдът го кредитира напълно.

Показанията на свидетелите Б. М. и В. Ж. съдът намира за достоверни и отразяващи обективната истина при извършеното претърсване. От тези двама свидетели се установява, че са спазени процесуалните правила при извършването на тези процесуално-следствени действия. Съдът кредитира заявеното от М. на ДП, като намира, че тогава тя е имала пресен спомен за събитията, които лично е възприела. А показанията на свидетеля Ж. бяха приобщени по реда на чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 5 от НПК, тъй като не се яви в съдебно заседание, след като бе редовно призован, а страните бяха съгласни показанията му да бъдат прочетени по този ред. Заявеното от Ж. също отразява извършеното претърсване и намерените при него веществени доказателства, както и обстоятелството, че са спазени процесуалните правила при претърсването и изземването на веществените доказателства.

Заключението на графическата експертиза съдът намира за обективно, пълно и точно, изготвено от компетентно вещо лице и отговарящо на поставените му задачи по пълн и категоричен начин. Доколкото по делото няма доказателствени източници, които да оборват или да поставят под съмнение заключението на вещото лице, то съдът намира, че следва да кредитира с доверие обективизираното в заключението.

Съдът кредитира изцяло и заключението на изготвената на досъдебното производство техническа експертиза, като намира, че тя отговаря на поставените ѝ задачи и е изготвена от специалист в съответната област. Съдът намира, че няма причини за съмнение в достоверността на изводите на вещите лица, поради което и това заключение се дарява с вяра.

Договорът за наем, приобщен по делото като веществено доказателство, съдът намира, че следва да цени като писмено такова, защото той пряко отразява отношенията между страните при сключването на договора за наем на жилището в ж.к. и е писмено потвърждение на свидетелските показания на свидетелите Й. М. и М. Ив.

Веществените доказателства, събрани по делото, допълнително допринасят а изясняване на фактическата обстановка и за разкриване на обективната истина. По делото са иззети 16 мобилни телефона, от които е осъществяване комуникацията между клиентите и подсъдимата и другите четири свидетелки, иззети са презервативи, сим карти, пенис колани, изкуствени пениси и т.н., като тези вещи ясно онагледяват извършваните услуги в жилището. Те са иззети с протокола за претърсване и изземване, като е спазен надлежният ред за това и изземването им е законосъобразно.

Протоколите от специалните разузнавателни средства съдът намира за годни писмени доказателствени средства, защото те са използвани след надлежно разрешение за това, дадено от председателя на Софийския градски съд от 15.03.2013 г. При използвания способ „подслушване“ са изготвени веществени доказателствени средства – звукозаписи, при преслушването на които са установени относими към предмета на делото обстоятелства, които са били буквално обективизирани на хартиен носител – протоколите. Съдът ги

кредитира изцяло, защото са изготвени по всички правила на процесуалния закон.

При така установените фактически констатации, съдът намира следното от правна страна:

От обективна страна съдът намира, че подсъдимата е осъществила четири престъпления по чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1, вр. ал. 1, тъй като:

1. На 30.06.2012 г., на неустановено място в гр. С набрала лицето Н М Ив, с ЕГН и я приела - първоначално - за периода от 30.06.2012 г. до 10.11.2012 г., в неустойчив апартамент в ж.к. , ул. , бл. , вх. , ет. , и впоследствие в ж.к. , бл. , вх. , ет. , ап. № - за периода от 12.01.2013 г. до 10.05.2013 г., с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т Ст е обещала на Н Ив: да получава облага, изразяваща се в половината парична сума от 60 лв. за всеки час, както и половината парична сума от 40 лв. за всеки половин час, за всяка извършена сексуална услуга.

2. На неустановена дата в началото на месец ноември на 2012 г. в гр. С, ж.к. , бл. , вх. , ет. , в апартамент № е набрала лицето М М Д, с ЕГН, и я е приела в същото жилище, с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т Ст е обещала на М Д да получава облага, изразяваща се в половината парична сума от 60 лв. за всеки час, както и половината парична сума от 40 лв. за всеки половин час, за всяка извършена сексуална услуга.

3. На неустановена дата през месец ноември 2012 г. на неустановено място в гр. С набрала лицето Н Ал Пр, с ЕГН и я е приела в гр. С, ж.к. , бл. , вх. , ет. , в ап. № с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т Ст е обещала на Н Пр да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час за всяка извършена сексуална услуга, както и половината парична сума от 80 лв. за час и половината парична сума от 60 лв. за половин час за нестандартен секс /анален секс/.

4. На 09.05.2013 г., в гр. С, ул. , пред магазин „Европа“ набрала лицето М В: Асс, с ЕГН { , и я е приела в гр. С, ж.к. , бл. , вх. , ет. , в ап. № с цел да бъде използвана за развратни действия /еротични масажи, орален и стандартен секс/, с нейно съгласие, като деянието е извършено чрез обещаване на облаги - Т Ст е обещала на М Ас да получава облага - половината парична сума от 60 лв. за час и половината парична сума от 40 лв. за половин час за всяка извършена сексуална услуга.

Съдът намира, че са налице всички елементи от обективната страна на престъплението, тъй като са налице безспорни доказателства за осъществени

действия за набиране и приемане, по смисъла на чл. 159а, ал. 1 от НК на четирите пострадали.

Няма съмнение, че действията на С [ ] по публикуване на обява, с цел търсене на „колежки“ и последвалите разговори с четирите пострадали, осъществяват именно изпълнителното деяние „набиране“, тъй като на всяка от пострадалите е обяснено по безсъмнен начин, че дейността, която се извършва, е сексуални услуги срещу заплащане, като им е обяснено, че има определени условия, при които всички работят – тарифа на услугите и т.н.

На следващо място, съдът намира, че е доказано, че е налице и другата форма на изпълнителното деяние – „приемане“. От доказателствата по делото се установява несъмнено, че подсъдимата Ст [ ] е владеела апартамента, в който са извършвани действията, като наемател. Макар договърът да е подписан от друго лице като наемател, то по-горе съдът изложи съображенията си, поради които приема, че подсъдимата е била фактическият владеец на имота, поради което тя обективно е имала волята да приеме всяка от четирите пострадали в него, с цел да извършват развратни действия, независимо от тяхното съгласие за това. При тези съображения, съдът намери възраженията на защитата на подсъдимата за недоказаност на двете форми на изпълнителното деяние „набиране“ и „приемане“ за неоснователни и непочиващи на правилния и обективен прочит на доказателствената съвкупност.

На следващо място, съдът намира, че е налице и единият от квалифициращите признаци на повдигнатото обвинение, а именно „обещаване на облага“. Това е така, тъй като в разговорите с всяка от четирите пострадали, именно когато е осъществявано набирането им, подсъдимата им е обещала да получават облаги за дейността си – половината от заплащаната от клиентите цена. Това обстоятелство несъмнено представлява обещаване за получаване на облага, тъй като жертвите на трафика осъзнават, че за извършването на развратни дейности ще получават определена сума пари.

Съдът обаче намира, че получаването на облага не е осъществено от обективна страна и това е така, тъй като получаването на облага (по смисъла на чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 3 от НК) следва да е от дееца, а не от жертвата на престъплението, защото в нормата са инкриминирани квалифициращи признаци на престъплението, които се отнасят до действията на дееца, а не на пострадалия от престъплението. Тук следва да се посочи, че няма доказателства Ст [ ] да е получавала облага от дейността на четирите пострадали, които е набрала и приела да извършват развратни дейности. Това е така, защото и четирите свидетелки ясно сочат, че половината от парите, които са й давали, са били не за нейна облага, а за покриване на общите разходи, за заплащане на наема на апартамента, за публикуване на обяви на всяко момиче, за консултативи, презервативи, препарати за почистване и т.н. Има обаче огромна разлика между това подсъдимата да получава лична облага и това да получава средства за покриване на общи разходи и точно поради тази причина не може да се приеме, че даваните пари на Ст [ ] представляват получаване на облага по смисъла на чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 3 от НК. По тази част от обвинението съдебният състав споделя възраженията на адв. П [ ], че не е налице облагодетелстване на Ст [ ] от дейността, която са осъществявали

останалите четири момичета в апартамента. Ето защо, съдът оправда подсъдимата по обвинението да е получава облага за престъпленията от пунктове 1, 2 и 3 на обвинителния акт, защото обвинението не е доказано в тази му част.

На последно място, следва да се отбележи, че предоставянето на сексуални услуги срещу заплащане, които включват вагинален, анален секс и всякакви други задоволявания на фетиши и тем подобни, представлява развратна дейност по смисъла на закона.

Тук е мястото отново съдът да отбележи изрично, че поведението на жертвата за въвлечането ѝ в трафик на хора е правно ирелевантно за наказателната отговорност на дееца и при четирите форми на изпълнителното деяние по чл. 159а, ал. 1 от НК. Това е така и когато тя сама е поискала да се присъедини в дейността по набирането, укриването, приемането или нейното транспортиране. Доброволният характер на поведението на жертвата може да има значение при индивидуализацията на отговорността на подсъдимото лице, но не и за нейното възникване, защото, съгласието на жертвата за поставянето ѝ в положение, което ще създаде предпоставките за бъдещата ѝ експлоатация, няма юридическо значение за отговорността на дееца.

От субективна страна съдът намира, че деянията са извършени виновно, като подсъдимата е съзнавала действията си, имала е психическата възможност да се въздържа от тяхното извършване, но не го е сторила и е желала настъпването на противоправните последици.

По въпроса за наказанието, което следва да бъде наложено на подсъдимата, съдът намира следното:

На първо място следва да се отчете наличието на редица смекчаващи обстоятелства: първото от тях е изрядното процесуално поведение на подсъдимата, при продължилото три години разглеждане на делото от първата инстанция. Съдът следва да отбележи, че делото е отлагано многократно, но това не е ставало поради виновно поведение на подсъдимата, а поради други причини (неявяване на свидетели, на вещи лица, непълен съдебен състав, невиновна невъзможност на подсъдимата да присъства, поради катастрофа на магистрала „Тракия“, която обективно е блокирала движението, неявяване на защитата, поради други по-спешни ангажименти пред други съдилища, както и поради незаседаването на съдилищата по време на пандемията от COVID 19). Независимо от обстоятелството, че тя пътува за всяко заседание на съда от друг град, Ст се явява редовно в насрочените заседания на СРС. Друго обстоятелство, което съдът цени като смекчаващо, е липсата на предходни усилия на Ст

Освен това, следва да се отчете и обстоятелството, че разумният срок за решаване на делото, приет в практиката на ЕСПЧ като петгодишен, е надвишен с две години и то не по вина на подсъдимата. Това обстоятелство само по себе си има и изключителен характер при решаването на въпроса за отговорността на подсъдимата и обуславя приложението на чл. 55 от НК. На следващо място, съдът отчита, че подсъдимата реално е направила почти пълно самопризнание в дадените от нея обяснения, като по този начин тя е съдействала и за изясняването на делото от фактическа страна. Най-сетне съдът следва да отчете и обстоятелството, че макар да е набрала и приела

четири лица с цел да се използват за развратни действия, Ст не е използвала никаква принуда, заплашване или някакъв вид сила върху личността им, за да се съгласят да предоставят такива услуги срещу заплащане.

От друга страна, като отегчаващо отговорността обстоятелство следва да се приеме, че Ст е осъществила четири самостоятелни престъпни прояви, които са извършени преди за което и да е от тях да е налице влязла в сила присъда. Други отегчаващи отговорността обстоятелства съдът не констатира.

При горното съотношение на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, съдът намери, че следва да наложи наказание на Т Ст по реда на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, като слезе под най-ниския предвиден в закона предел и за двете наказания, предвидени в закона. Така, за справедливо на обществената опасност на дееца и на престъплението, съдът намери, че за всяко от деянията на подсъдимата следва да наложи наказание от две години „лишаване от свобода“ (при минимум в закона от три години), както и наказание „глоба“ в размер на 7000 лева (при минимум в закона от 10 000 лева).

Доколкото четирите престъпления са осъществени преди за което и да е от тях да е налице влязла в сила присъда, съдът намира, че след като е определил наказание за всяко едно от тях поотделно, то на подсъдимата следва да се определи едно общо най-тежко наказание, което да ѝ бъде наложено на основание чл. 23, ал. 1 от НК. Ето защо, съдът наложи на Ст наказание от две години „лишаване от свобода“. Наказанието „глоба“, в размер на 7000 лева, следва да се присъедини към определеното общо най-тежко наказание на основание чл. 23, ал. 3 от НК.

Съдебният състав счита, че наложеното наказание следва да бъде с отложено изтърпяване, защото за поправянето на подсъдимата не е безусловно необходимо наказанието да се изтърпява ефективно, а поправителният и превъзпитателен ефект на наложеното наказание могат да бъдат постигнати и без ефективно привеждане в изпълнение на наказанието „лишаване от свобода“. По отношение на срока на изпитателния срок, съдът намира, че адекватен на обществената опасност на подсъдимата и на престъпленията, се явява четири години, считано от влизане на присъдата в сила.

С оглед изхода на делото, съдът намира, че подсъдимата следва да бъде осъдена да заплати и разноските, които са направени по делото. Ето защо, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК Т Ст следва да бъде осъдена да заплати по сметка на СДВР сумата от 245,74 лева, представляваща сторени разноси на досъдебната фаза на процеса. На същото законово основание, подсъдимата следва да бъде осъдена да заплати по сметка на СРС и разноските, направени на фазата на съдебното следствие, в размер на 90 лева.

В заключение, съдът следва да отбележи и още едно значимо обстоятелство, а именно нуждата от разглеждане на обвинителния акт, независимо от неговите недостатъци. Така например, в процесния случай, в обвинението лишават фактически обстоятелства за твърдяното от страна на СРП получаване на облаги от жертвите на престъплението. Следва да се посочи още веднъж, че прокурорът неправилно е интерпретирал наказателния закон,

като е приел, че получаването на облаги следва да е от страна на жертвите. Въпреки изначалната несъставомерност на това твърдение, прокурорът не е посочил в обстоятелствената част какви са получените суми от пострадалите, но това обстоятелство така или иначе не е от значение, защото съдът по тази част от обвинението е постановил оправдателна присъда, с която е защитил в максимална степен правата на подсъдимата. Съдебната практика еднозначно приема, че след неколнократно връщане на обвинителния акт за отстраняване на недостатъци в него, дори и те да не бъдат отстранени след последното му внасяне за разглеждане в съда, то съдът следва да разгледа делото по същество, защото приоритет има разглеждането на делото по същество и приключването му в разумен срок. В противен случай би се стигнало до непрестанно връщане на делото на досъдебната фаза при очевидно нежелание на прокурора или невъзможност, породена от незнание, да изпълни указанията на съда по отстраняването на пороците на обвинението. Точно това стори този съдебен състав след като няколко пъти връща делото на наблюдаващия прокурор за отстраняване на всякакви недостатъци, водещи до неяснота на обвинението, които по една или друга причина не бяха отстранени напълно от наблюдаващия делото прокурор.

При тези мотиви, 112-и състав на СРС постанови своята присъда.

Мотивите са обявени заедно с присъдата в 10:00 часа на 12.10.2020 г. и препис от тях и от присъдата е връчен на защитата на подсъдимата и прокурора.

РАЙОНЕН СЪДИ